

og langt rundeligere Beløb ydet til de fri Fattiggassers Bestyrelser fri Raadighed, og uden noget som helst Forlangende om, at Sogneraadene skulde yde noget tilsvarende eller noget som helst Beløb. I et Lovforslag af 6. Oktober 1886, Forslag til Lov om midlertidig Forandring i Told- og Skiffsafgifter m. m., fremsat af den daværende Finansminister, det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), findes en § 6, der bestemmer, at „Halvdelen af Nettoindtægten af Brændevinsafgiften ud over 2,800,000 Kr. fordeles paa Landets Kommuner i Forhold til disses Indbyggerantal. Beløbet tilfalder de fattiges Kasser.“ Hver Kommune faar dette Beløb fordelt efter sit Indbyggerantal, men kan ikke selv beholde det, skal levere det til de fattiges Kasser, uden at der forlanges indført nogen som helst ny Kontrol af de fattiges Kasse eller andre Kauteler, eller noget som helst Bidrag fra Sognekommunerne til de fattiges Kasser. Nej, de modtog efter det ærede Medlems Forslag hvert Aar en Sum fra Statskassen, og den havde de blot at udlevere til Bestyrelserne for de fri Fattiggasser. Det ærede Medlem har i Anmærkningerne til det af ham fremsatte Lovforslag udtalt, at „paa en Tid, hvor formindsket Forretningsvirksomhed og forøget Arbejdsløshed i høj Grad har forøget Tallet af værdige trængende, maa det anses for meget ønskeligt, at den fri Fattigunderstøttelse gennem de fattiges Kasser styrkes“ — det er altsaa Ord til andet det samme, som her foreslaas, og med de samme Motiver, „at det ogsaa af Hensyn til Arbejdsløsheden maa anses meget ønskeligt, at den fri Fattigunderstøttelse gennem de fri Fattiggasser styrkes og forøges derved, at de fra Statskassen modtage et Beløb til fuldstændig fri Raadighed for Bestyrelserne.“ Og naar saa Spørgsmaalet er, hvor stort et Beløb det ærede Medlem da den Gang havde tiltænkt de fri Fattiggasser, saa maatte man vel vente, at det var et lille forsvindende Beløb over for de her foreslaaede $\frac{1}{4}$ Million, som det ærede Medlem nu fremstillede som en alt for urimelig stor Sum at yde til disse Kasser. Men det er ganske anderledes; samtidig var der forelagt ogsaa af det ærede Medlem et Forslag til Lov om Brændevinsafgift — jeg skal ikke gaa nærmere ind paa, til hvilke Beløb Brændevinsafgiften med videre var sat, men af de Beregninger, som fulgte med dette Lovforslag, viser det sig, at det Beløb, som man vilde faa til Raadighed for de fri Fattiggasser, nu vilde være ca.

1 Mill. Kr. Det ærede Medlem forlangte at beholde 2,800,000 Kr. i Statskassen, nemlig Gennemsnittet af de 5 sidste Aars Brændevinsafgift. Alt, hvad den ny Brændevinsafgift indbragte, vilde han dele med de fattiges Kasser, og det vilde efter det ærede Medlems egen Beregning i Lovforslagets Motiver vise sig at være omkring 1 Mill. Kr. Det ærede Medlem har altsaa den Gang foreslaaet — det ligger jo da ikke saa forskrækkelig langt tilbage i Tiden, det var i 1886 — at skænke 1 Mill. og mere, alt som Brændevinsafgiften ydede et forøget Beløb, til de fri Fattiggasser uden Kauteler, uden nogen som helst fornyet eller forøget Kontrol med dem. Forslaget sagde kun, at hver Kommunalbestyrelse i Landet skulde have et Beløb efter sit Indbyggerantal og havde at levere det til den fri Fattiggasse. At derfor det foreliggende Lovforslag skulde i det ærede Medlems Øjne være umuligt i de Klæder, hvori det møder frem, undrer mig noget; thi det er jo ganske de samme Klæder, som det ærede Medlems Forslag havde paa for 17 Aar siden, kun at de Klæder, som det ærede Medlem havde givet sit Lovforslag paa, vare langt kostbarere, langt rigere end de beskedne Klæder, hvori dette Lovforslag møder frem for det høje Ting.

Estrup: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Er det for en kort Bemærkning?

Estrup: Ja!

Formanden: Den ærede 12te kongevalgte Landstingsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Estrup: Jeg skal da først gøre den Bemærkning, at naar Loven af 1867 om Landkommunernes Ordning udtrykkelig siger: I maa ikke gøre det, *undtagen* ... , saa ligger deri ganske bestemt, at det var noget, som kun undtagelsesvis ansaas for at være fornuftigt, ellers behøvedes denne Bestemmelse jo ikke. — Hvad der er passeret ved de af den højtærede Minister nævnte Lejligheder — Ministeren angav mig først en Dato, den 6te Oktober 1885, siden hørte jeg 1886 og endelig hørte jeg 1884 — erindrer jeg som sagt ikke, men det er jo ikke saa stort et Tidsrum, og det lader sig overse. Men de Bemærkninger, den ærede Minister gjorde, forekomme mig aldeles ikke at ramme.